

MEGIGAZULÁS A GYAKORLATBAN

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 02. 06.

Kérlek benneteket, nyissátok ki a Bibliátokat Ézsaiás könyvének 54. fejezeténél, szeretném itt kezdeni. Szeretnék ma egy alapigazságról beszélni, amely az Evangélium lényege. Úgy vettem észre, nagyon sokan vannak, akik néznek mostanában bennünket. Ránk találtak valamilyen úton-módon. Nem feltétlenül jönnek el ide vasárnap közénk, de sokan követnek minket, akár más gyülekezetekbe járnak, vagy éppen nem járnak sehova, de érdeklődnek irántunk és az Ige után. Nekik is szól a mai üzenet és szól mindannyiátoknak, hisz egy olyan alapvető dolgról lesz a mai napon szó, amiről már a sok év alatt nagyon sokat hallottatok. A nagyon sokat hallott dolgokkal kapcsolatban fennáll a veszély, hogy elsiklunk felette, és azt gondoljuk, ha már hallottuk ezt, ha már van erről némi információnk, akkor azt már értjük is és tudjuk is. Egy olyan kifejezésről, egy olyan szóról, egy olyan teológiai kifejezésről szeretnék ma beszélni nektek, ami az Evangéliumnak a lényege, a magja, és gyakorlatilag, ha ezt érti valaki, érti az Evangéliumot. Ha ezt valaki nem érti, akkor nem érti a megváltást, és nem érti az Evangéliumot. Ez a kifejezés pedig a megigazulás, amelyet a világ nem használ. De nagyon sok vallásos keresztény ember sem használja, ez bizonyára azért is van így, mert nem igazán tudják, hogy ez mit jelent. Hogy mit jelent az, hogy megigazultam Krisztusban, ez egy olyan dolog, amit újra és újra felül kell önmagunkban vizsgálni úgy, hogy újra elmélyülünk benne, újra alapokat veszünk belőle, újra meggyökerezünk benne, mert az egész keresztény identitásunknak az alapja és lényege az a munka, amit Jézus bevégzett értünk. A megigazulással kapcsolatban nagyon sok elképzelés van a világban, valamilyen értelemben a nem hívők is használják, bár magát a szót nem. De ha azt kérdezem, hogy igaz ember vagy-e, akkor arra gondolnak az emberek ilyenkor, hogy vajon milyen megfelelő módú cselekedeteim vannak, mennyire vagyok erkölcsös, mennyire vagyok törvénytisztelő, törvényt betöltő, és a törvénynek engedelmes.

Ezzel szemben a bibliai értelemben vett megigazulás nem egy magatartásformát jelent, hanem egy állapotot. Egy jogi státuszt, egy hozzáállást, és egy olyan tényállást, amely Isten előtt bennünket valamilyen pozícióba helyez. És amikor ezt az ember érti, világosan átlátja, amikor erről valódi kijelentést kap és megértést, én úgy hiszem, hogy innentől kezdve tudja igazán tevékenyen, jól megélni a keresztény életét a hétköznapijában.

Ez egy olyan kifejezés, ami végigvonul a Bibliában, a Római levélben, az Apostolok cselekedeteiben, az apostoli levelek, főleg a páli levelek kulcs kifejezése a megigazulás szó, de az összes levélben jelen van. De már az Ószövetségben is volt erre utalás, előre, mint egy prófécia.

Az Ézsaiás 54-ben, ahova lapoztatok, a 13. és 14. verset olvasom, amely így hangzik:

Ézsaiás 54,13–14.

13. És gyermekeid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz gyermekeid békessége.

14. Megigazultságban veszel erős alapot, távol leszel az elnyomástól, mert nem fogsz félni, és a rettegetéstől, mert nem közelít hozzád.

Amen. Ugye? És azt mondod erre: Halleluja!

Ézsaiás 54,13–14. Egyszerű fordítás

13. Fiaid mindannyian az Örökkévaló tanítványai lesznek, és békességük örökre bőséges marad.

14. Gyökeret versz az igazságban, és megerősödsz benne rendíthetetlenül. Távol maradsz tőled minden pusztítás és romlás, gondolnod sem kell vele. Közeledbe sem jön a rettegetés, nem kell félned tőle.

Mit jelent ez? Mert de jó, hogy nem kell félnünk, nem kell rettegnünk, a régi Károli fordítás és sok más fordítás is azt mondja, hogy igazság által leszel erős. Én, amikor ezt ifjú

keresztény koromban olvastam, azt gondoltam, hogy ha igaz cselekedeteim, tisztességes, becsületes életem lesz, tehát ezt az életvitelt élem, akkor annak következményeképpen nem kell gondolnom a nyomorral, mert nem fog az hozzám közelíteni, nem kell félnem és rettegéssel sem kell foglalkoznom, mert az sem közelít hozzám. Bizonyos értelemben természetesen, ha a szót így nézzük, hogy a becsület, a tisztesség, az erkölcsös és morális értékrend a Biblia alapján, ha ezt megélem a gyakorlati életben, az nagyon sok jó gyümölcsöt és jó eredményt hoz magával. De ez az Ige nem erről szól elsősorban, hanem arról a bevégzett munkáról, amit Jézus elvégzett érted és értem a kereszten. És ez a megigazítás! A megigazítás. Erről szeretnék a mai napon beszélni, mert a megigazulás egy olyan kifejezés, amely tükrözi Isten akaratát, a természetét, és nincsen másra nagyobb szükségünk, mintsem hogy megismerjük Őt. És amikor megismered Őt, akkor tudsz elváltozni az Ő hasonlóságára, a lelkedben, a cselekedeteidben, a gondolkozásmódodban. Ha nem ismered Őt, ha nem ismered az Igéből az Ő jellemét, ha nem ismered az Ő gondolkozásmódját, a dolgokhoz való hozzáállását, mondjuk a bűnhöz vagy a bűnös emberhez való hozzáállását, akkor a saját elképzeléseid alapján fogod élni az életedet, vallásos tanítások, és a világból jövő társadalmi nyomások és hatások alapján. Ezért nagyon fontos, és mindannyiunk számára egyértelmű, hogy mi Istent akarjuk követni, mi az Igét akarjuk követni, és azt akarjuk a saját életünkben, amit az Ige akar nekünk. Ugye?

Amikor meglátod és megérted azt, hogy ha igaz vagy Isten előtt, akkor nincs helye az életedben a büntudatnak. Nincs helye a kárhozatnak. Nincs helye az önvádnak. Mert a megigazulás Isten előtt egy állapot. Egy olyan állapot, amibe téged Isten belehelyezett, nem az alapján, hogy mit tettél, hanem az alapján, amit Jézus tett. Nagyon száraz tud lenni ez a téma, tudom, és szeretnék úgy beszélni róla, hogy ez a mindennapi gyakorlati életben is a te számodra hasznos legyen. Hisz nem száraz teológiát akarunk itt hétről hétre nektek átadni, mert azzal túl messzire nem mész el a hétköznapi életedben. Mert ha csak elméleti betűismereted, teológiai ismereted van, attól még a tested nem fog meggyógyulni önmagában. Attól még a békességed nem fog helyreállni. Attól még a kapcsolataid nem fognak megújulni, és a szolgálataid nem fog elmélyülni. Olyan ismeretre és olyan tudásra van szükséged, amely kijelentésből fakad, amely kijelentésből kijelentésbe megy át neked. És ez egy kulcs dolog. Egy alaplolog, hogy értsd, hogy mit jelent az, hogy Isten megigazított téged Önmaga előtt. Amikor az ember megigazult, amikor az ember Isten előtt úgy áll, ahogy áll Ádám és Éva, és ahogy áll maga Jézus is, és állt mindig is, akkor ott nincs helye semmilyen alsóbbrendű érzésnek. Ott nincs helye annak, hogy úgy érzem, méltatlan vagyok!

Hányan éreztétek már magatokat méltatlannak bármiben, bármivel kapcsolatban? Hányan éreztétek már úgy, amikor elrontottatok valamit, akár tudatosan, akár véletlenül, vagy egyszerűen csak belesodrótatok, hogy nyomasztó büntudat volt bennetek, és úgy éreztétek, hogy bizonyos időnek el kell telnie, míg egy vezeklésen keresztülmentek, míg kiengesztelitek valahogy Istent, hogy helyreálljon az a békesség, ami bennetek volt? Nagyon sokszor az emberek becsapják magukat, mert azt gondolják, hogy az idő eltelik, ez a nyomás elmegy rólam, és amit elkövettem, azt már Isten is elfelejtette, és igazából nincs ezzel most már egy idő után problémám! Szóval ezzel az ember becsapja magát, mert Isten nem így néz erre a helyzetre. És nem így néz a bűneidre. Nem így néz arra, amiket elkövettél ellene, vagy bárki ellen bármilyen módon. Ő téged Jézus Krisztusban lát! És Jézus Krisztusban te igaz vagy Őelőtte! Ez az Evangéliumnak a lényege, hogy azt a megigazítást, amit te nem tudtál elvégezni Isten előtt, azt Jézus megszerezte számodra, megszerezte helyetted, és odaadta neked ajándékba. Persze könnyű ezt így megérteni az embernek a fejében, ok, meghalt a bűneimért, pont. De mit jelent ez a gyakorlatban? Mit jelent ez a gyakorlati életben? Miért halt meg Jézus, ha megkérdezik tőled? Elhordozta a bűneimet, elhordozta a betegségeimet. És? Hogyan jelentkezik a te gyakorlati életedben ez? Miként nyilvánul meg ez a hétköznapijaidban? Mert ha van erről egy fejbéli tudásod, és el tudod mondani, gyülekezetbe jársz, újjászületted, de a

hétköznapi életedben van gyakorlati haszna annak, ha érted is azt, amiben hiszel. Ha kijelentés szerint hiszel abban, vagy megértésed van arról, amiről prédikálunk itt neked hétről hétre.

Az új teremtésnek – új teremtés az, aki újjászületett – a legnagyobb áldása az, vagy az egyik legnagyobb áldása, hogy kialakul bennem az a tudat, hogy mindig, minden körülmények között én Isten előtt igaz vagyok. És nem tudok ez ellen semmit sem tenni. Ezt a vallásos közösségekben, a vallásos gyülekezetekben nem így hallod, ha hallasz erről bármit is, mert a vallásos felfogás szerint Isten aszerint fogad el bennünket, hogy hogyan viselkedünk. Aszerint viszonyul hozzánk, hogy mennyire jók a cselekedeteink, mennyire vagyunk engedelmesek, mennyire töltjük be azt a sok-sok szabályt vagy parancsolatot, vagy törvényt, ami erkölcsi mérceként, vagy társadalmi vagy gyülekezeti elvárásként jelen van az életünkben.

És ne hogy azt gondold, hogy ez rád nem igaz, mert te tudod, hogy mi a megigazulás. Éreztél-e valaha büntudatot, amikor valamit elrontottál? Elég sok kéz van a magasban. Tudod, hogy a büntudat mit jelent? Azt jelenti, hogy tudatában vagy a bűnnek. Tehát úgy tudod, hogy te bűnös vagy, és van egy nyomasztó, egy neheztelő, egy kárhoztató érzés a lelkedben. A lelkedben! A keresztény emberben a büntudat a lelkét, tehát az érzelmeit, az akaratát, a gondolkozásmódját befolyásolja, és ez a büntudat azt teszi az emberrel, hogy összehúzza magát, mint egy kis giliszta a repülő madarak alatt, hogy jaj, el ne kapjon ez engem, és meg ne egyen! Mert nem vagyok egyébként méltó, hogy megálljak Isten előtt. De most felteszem a kérdést, Jézusnak volt-e valaha büntudata? Nem. Mondhatod azt, persze, nem volt büntudata miért lett volna, soha egy bűnt nem követett el! Ugye? Ezért nem kellett a bűnnek tudatával léteznie és élnie, sohasem. És képzeld el, hogy ugyanezt, ami Jézusnak így jelen volt az életében, ezt a büntudat mentességet Isten odaadta neked ajándékba! Mondhatod: nekem? De hát én nem úgy éltem az életemet, mint Jézus, én követtem el bűnöket! Ennek következményeként a bűnnek a tudatában vagyok időnként. Az az igazság, amit te gondolsz magadról ilyenkor, az az igazság, hogy azt hiszed, hogy Isten elfogadása a te irányodban az alapján van, ahogy volt az ószövetségben, a törvény alatt, amikor tenni kellett bizonyos jó dolgokat azért, hogy Isten áldásai következzenek az emberre. De a legtöbb keresztény, az újszövetségben, tehát a mai korban élő keresztény úgy éli az életét, mintha az ószövetségben lenne.

Amikor Jézus meghalt, és feltámadt a halálból, olvassuk majd az Igét, Isten azt az igazságot, amiben Ő megállt az Atya előtt, ezt az igazságot odaajándékozta mindazoknak, akik Őbenne hisznek. És Pál apostol kijelent valami nagyon-nagyon érdekeset, oda fogunk érni ma, és azt mondja, hogy én a testemmel a bűn törvénye alá vagyok rekesztve, azaz folyamatosan követek el, nem folyamatosan, de időnként követek el bűnöket. És tudod, mi a következő igevers a Bibliában? Nincsen semmi kárhoztatásom Krisztusban! Mert Jézus Krisztusban vagyok. El kell jutnia oda mindenkinek, hogy tudja, ha bűn tönkretesz. A bűn Isten ellen való, a bűn egy gonosz és rossz dolog. De nem a te bűnös életviteled vagy a szent életviteled az, ami meghatároz téged Isten előtt, hanem az a szent életvitel és az az engedelmesség és az a bűn nélkülség, ami Jézusnak volt, mert te Jézus Krisztusban vagy és Ő odaadta ezt neked, ajándékba. És amikor ezt megérted, amikor rádöbbenés arra, és senki ne értse félre, gyakorlatilag az Ige alapján és be fogom ezt bizonyítani, bármit csinálsz, ha újjászülettél, Istennek a hozzád való viszonyulása nem változik meg.

Felmerül a kérdés, hogy akkor csinálhatok bármit? Viselkedhetek akárhogy? És tehetek bármit? És az a jó, ha ez a kérdés felmerül. Pál apostol is legalább háromszor szembesült ezzel, hogy visszakérdeztek, akkor a kegyelem alatt élhetem az életemet úgy, ahogy akarom? Az az igazi Evangélium, ami után felteszik az emberek ezt a kérdést. Ha nem merül fel sohasem a kérdés, hogy én kegyelem alatt vagyok, és Isten nem ítél el engem a bűneim miatt, akkor csinálhatok bármit? Szóval, ha ez a kérdés nem merül fel, akkor nem az evangélium lett hirdelve. Pál apostol a törvényt hirdetőknak, akik a törvény mentalitásában voltak, mit szabad, mit nem, szabályok, rendeletek, parancsolatok között élték az életüket, ebbe a vallásos

gondolkozásmódba ebbe születtek bele – szóval ebben a közegben Pál apostol azt hirdeti, hogy nem az alapján ítéel meg téged Isten, hogy te mit csináltál. Mert ha ez alapján ítéelne meg, akkor soha semmi jót nem kapnál tőle! A Biblia azt mondja, hogy te sokkal többet és sokkal jobb dolgokat kapsz, mint amit megérdemelnél. Az embereknek pedig ilyen „meg akarom érdemelni, ki akarom érdemelni” tudatuk van. Meg akarok érte szolgálni!

Két dolog miatt nagyon veszélyes ez! Az egyik az, hogy a törvény nem azért adatott, hogy jobbá tegyen, tehát a parancsolatok, a szabályok, akár a Tízparancsolat, hanem azért, hogy megmutassa, hogy te mennyire nem vagy képes azt betartani. Azért adatott, hogy téged kárhoztasson, hogy büntudat alá rekesszen, hogy ráébredj és rájössz arra, hogy szükséged van kegyelemre. Hogy nehogy azt gondold magadról is, hogy ki tudod érdemelni, és meg tudsz érte cselekedni. Ez az egyik része. A másik része, amikor az emberek azt hiszik, hogy ó, én betartottam a törvényt tökéletesen, és mindent jól csináltam! – és kialakul az emberekben egy „én jó vagyok mentalitás”. Kialakul egy olyanfajta öngigazulás, hogy de én eleget imádkozom, én gyülekezetbe járok sok éve, én ezt teszem, azt teszem, én szolgálok, én szeretetben járok, én adakozom, tizedfizető vagyok, és lehetne sorolni mindenfélét. Így kialakul a keresztényben ez a mentalitás, és öngigazság tudatra ébred, amiből Isten és Jézus hiányzik. Ez a másik oldala a dolognak.

Annak ellenére, hogy Isten megigazított minket Jézus Krisztusban, és igazak vagyunk Őelőtte úgy, mintha soha semmi bűnt nem követtünk volna el, és akkor is így állsz előtte, mikor bűnt követsz el, ennek ellenére a legtöbb keresztény a bűnnek a tudatában van. Annak a tudatában van, hogy Istentől elutasított. Elutasítottság tudatban van sok keresztény. Azt gondolja, ha jót teszek, akkor Isten elfogad, ha a rosszat teszem, akkor pedig elutasít, és nem válaszolja meg az imáimat, mert rosszat tettem. Mivelhogy rosszul cselekedtem, mivelhogy nem vagyok tökéletes, ezért valahogy ki kell ezt érdemelnem! A legtöbb keresztény gyengeségtudatú. A legtöbb keresztény törlesztés tudatú. És gondolkodj el azon is, hogy azt mondja a Korinthusi levélben az Ige, hogy Krisztus értelme van bennünk. Ugyanúgy kellene gondolkoznunk, mint ahogy Jézus. Jézusnak vajon volt-e valaha kisebbrendűségi érzése? Volt-e neki vajon gyengeség tudata? Úgy élte az életét, hogy én törleszteni akarok Istennek valahogy valamit, mindenféleképpen. Az a tudat, az a gondolkozásmód kell, hogy bennünk legyen, ami Jézusban volt. Miért? Mert ez meghatározza a hitünket. A büntudat kiüresít. A büntudat remegővé tesz Isten előtt és gyávává tesz. A megigazultság tudat pedig magabiztossá tesz. A megigazultság tudata azt hozza magával, hogy tudod, Istenhez tartozol, és akkor is Istenhez tartozol, ha valamit elrontottál. Nem ez határozza meg Istennek a feléd irányuló szeretetét.

Gyakorlatilag ez volt a megváltás célja, igazgá tenni az embert. Nem helyes azt gondolni, hogy Jézus azért jött, hogy a rosszat cselekedő embereket, a bűnös embereket rávegye valahogy arra, hogy elkezdjenek jókat tenni, hanem azért jött, hogy a halott embernek életet adjon. Ez nagy különbség! És minden olyan erőfeszítés, amit mi próbálunk tenni, amikor evangelizálunk, hogy amikor egymás felé szolgálunk, ami arra utal, hogy változtasd meg ezeket a rossz cselekedeteket, amiben benne vagy, ha csak ez a motivációja, hogy a cselekedet megváltozzon, az azért téves, mert Isten nem ezt tette velünk! Isten nem így foglalkozott a mi bűnünkkel, hogy rávegyen minket arra, hogy végre már felébredjünk arra, hogy helyesen kéne tenni a dolgokat, helyesen kéne cselekedni. Ő az egésznek a gyökerével foglalkozott. Amikor benned van a megértés arról, hogy Isten által elfogadott vagy, Isten által szeretett vagy, Isten által kedvelt vagy, Istennek öröme van benned, az mit fog eredményezni? Milyen gyümölcsöket fog teremni benned? Jó cselekedeteket fog ez hozni. Emlékeztek arra, amikor odavitték a házasságtörő asszonyt Jézus elé a templomba a vádlók, hogy Mózes azt mondta, a törvény szerint, aki rajta kaptak, köveztessék halálra! Az ítélet és a vád nyilvánvaló volt, mert rajtakapták a házasságtörésen: halál. Jézus, te mit mondasz erre? Ismerjük Jézusnak a nagy bölcs kijelentését, mit mondott? Az vesse rá az első követ, aki maga is bűntelen közületek! Ugye ezt mondta? De itt, amire ki akarom hegyezni a dolgot, nem ez, hanem amikor a

köveket eldobálva az önigazultságban és felfuvalkodottságban, az „én Mózesé vagyok, és Ábrahám a mi atyánk” tudatú emberek elmentek mind a lelkiismerettől vádoltatva, akkor Jézus mit kérdezett ettől az asszonytól? Hol vannak a te vádlóid? Ezzel azt kérdezte, hogy kárhoztat-e valaki? Rámutat-e valaki a bűnödre? Van-e valaki, aki téged elítél, most? Mit mondott ez az asszony? Senki, Uram! És mit válaszolt Jézus erre? Én sem vádolkodok téged! Én sem kárhoztatlak téged! Én sem!

És ez Isten kijelentése arra, hogy Ő hogyan foglalkozik a bűnnel. Ezt mondta Jézus, és utána mondta neki azt, hogy: Menj el és többé ne vétkezz! Amikor az ember felszabadul arra, hogy Isten nem haragszik rám, Isten megbékélt velem, Isten szeret engem, Istennek kedve van bennem, amikor benne vagy ebben a tudatban, akkor ez képessé tesz téged arra, hogy elmenj, és többé ne vétkezz. Nem pedig fordítva, hogy azt gondolod, hogy ha nem vétkezem, igyekszem megfelelni mindenféle szabálynak, akkor majd Isten elfogad. Téves ez az elképzelés! Fordítva van! Fordítva! És benne van ez sok hozzánk hasonló karizmatikus kereszténynek is a gondolkozásmódjában, hogy elvárom Istentől, hogy valamit tegyen értem, mert én is tettem valamit! Hadd mondjam el neked őszintén, talán nem sértődsz meg, Isten semmivel nem tartozik neked. Semmivel! Bármit teszel a következő kétszáz évben, legyen hosszú, egészséges életed, bárhogyan szolgálsz neki, Isten nem tartozik neked. Te tartozol neki és mindannyian azért a nagy kegyelemért, amit már odaadott nekünk előre. Ha ezt megértjük, akkor erre válaszreakció kell, hogy legyen minden egyes szolgálat, minden egyes adományforint, minden egyes kedves szó és a szeretetben járásunktól kezdve minden. Minden! Ez kedves Isten előtt. A megfelelési kényszer azt hozza elő belőled, hogy elkezded odafigyelni a külsőségekre. Természetesen nem baj, ha odafigyelsz a külsőségekre. Én sem rövidnadrágban és atlétikóban jöttem ide ma elétek, bár Isten megítélésében, az Ő szeretetében az égvilágon semmit nem változnék. Kevésbé szeretne engem Isten, hogy ha én itt most strandpapucsban prédikálnék? Az égvilágon semmit nem változna az Ő hozzám való viszonyulása. A ti hozzám való viszonyulásotok változna meg, mert megbotránkoznátok, hogy mit képzelek én. Mert nem illik. Ugye?

Vannak apróbb nézeteltérések gyülekezetek között. Vannak apróbb bibliaértelmezési eltérések közösségek között, ez mindig is volt. Ahogy annak idején, Jézus korában a zsidóságban és ma is vannak különböző zsidó vallási közösségek, akik másképpen értelmezik dolgokat, pedig ugyanazt a Tórát olvassák, mi, keresztények is ugyanazt a Bibliát olvassuk, és vannak bizonyos értelmezési különbségek. Úgy hiszem, hogy ez így is marad addig, amíg Jézus visszajön. Nem hinném, hogy önmagában hatalmas probléma lenne, hogy apró dolgokban nem értünk egyet. Tiszteletben kell tartanunk másnak a véleményét, meggyőződését, akaratát, de vannak dolgok, amiket nem kell tolerálnunk.

Szíves engedelmetekkel hadd beszéljek két mondat erejéig a toleranciáról. Jelen van a világban egy szélső liberális gondolkodásmód, ami önmagában liberálisnak nem is mondható, hanem inkább szélsőségesen liberális eszmének, amely nyugaton már gyümölcsöző is és közeledik az országunk felé is. Nem szeretnék sokat erről beszélni, de a Biblia nem azt írja, hogy te „keresztény toleráns” legyél, hanem azt írja, hogy járj szeretetben. A tolerancia teljesen mást jelent. Fölírtam magamnak a szó jelentését. A tolerancia igazából egy kompromisszumot, egy megalkuvást jelent, egy megegyezést. Nekünk azonban tudnunk kell, hogy az Evangélium alapvető, központi üzenetében nincs kompromisszum. Nincs megalkuvás! Nem köthetünk kompromisszumot! Nem engedhetünk a társadalmi nyomásnak, a politikai elvárásnak, vagy olyan eszméknek, amelyek elvárják, hogy legyünk korrektek mindenkivel, hogy ne hogy valaki megsértődjön! Ha Jézus vagy Pál apostol, vagy Péter, vagy bárki a korai tanítványok közül úgy szolgált volna, hogy vigyáz arra, hogy mit mond, ne hogy valaki megsértődjön, akkor mi nem lennénk ma itt. Arra vagyunk elhívva, hogy az igazságot hirdessük kompromisszumok nélkül. Az igazság a hirdetésében egy nagyon alap dolog az,

hogy az üdvösség kegyelemből van hit által, nem cselekedetekből. Nem tudsz érte megdolgozni! Ebben nem kötünk kompromisszumot! Ámen?

Olyan komolyan, és annyira határozattan írt erről Pál, hogy már szinte durván fogalmazott a Galatákhoz írt levélben, és sokan nem is értik, hogy miért volt ennyire kemény. Pál viszont így gondolt erre, és hiszem, hogy a Szent Szellem ihlette őt, hogy az írja, amit a Gal. 1,6–10. versekben olvasunk.

Galata 1,6–9.

6. Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.

Azt mondja Pál apostol, hogy „csodálkozom”. Gyakorlatilag azt mondja itt, hogy a kegyelemből való üdvösséget hallottátok, mint Evangéliumot, és azt, hogy Isten nem a törvény szerint ítél meg titeket, hanem a hitetek szerint, és elhajlotok tőle.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus Evangéliumát.

Most figyelj!

8. De akár mi, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, átkozott legyen.

A szeretet apostola mit ki mer jelenteni! Nem csak egyszer mondja ezt, hanem veszi a bátorságot, és figyelj, hogyan folytatja:

9. Amint előbb mondtuk, most ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül amit elfogadtatok, átok legyen.

Bumm! Ez földhöz vág. Így gondol Isten az Ő Fiának vérére. Így gondol arra a munkára, amit Ő bevezetett értünk. Így gondol arra, amit Ő megtett értünk. Így gondol Isten a kegyelemből való megigazulásra. Ha valaki mást hirdet, átok legyen! Van itt egy felemelt mutatóujj és int. Ez van a Példabeszédekben is, meg a Jelenések könyve is így fejeződik be: ha valaki hozzátesz, vagy elvesz ebből, annak dádá! – mondja ezt a kegyelem alatt. Hoppá! Ha valamiben nagyon oda kell figyelnünk az, hogy nincs megalkuvás! Isten szeret téged, Isten jó hozzád, Isten megigazított téged, Isten akar téged, Isten kedvét leli benned, de nem az alapján, amit te tettél, nem azért, mert te olyan jó vagy, hanem azért, mert Jézus olyan jó volt és olyan tökéletes. Amit Jézus bevezetett, megtett, azt Ő mind odaadta neked ajándékba. Ez az Evangélium! Ez az örömmüzenet!

Most jön az a kérdés, hogy nekem nem kell csinálnom semmit? Nem ezt mondtam. Ilyenkor mindig fölmerül az a kérdés: Mit kell nekem csinálnom? Akármit csinálhatok? Élhetem az életemet úgy, ahogy akarom? Én most arról beszélek, hogy Isten hogyan viszonyul hozzád, nem arról, hogy bármit csinálhatsz, mert minden egyes cselekedeted, szavad egy elvetett mag, és minden mag a maga fajtája szerint terem. Ha bűnös dolgokat teszel, ráadásul tudod, hogy rossz és nem térsz meg belőle, nem változol meg, akkor ez a dolog tönkre fog téged tenni. Nem Isten büntet meg téged, nem Isten átka sújt le rád, nem Isten csapása jön rád, hanem te magad okoztad azt magadnak azzal, hogy kiestél a kegyelemből és utána próbáltál valahogy cselekedetek által Isten előtt igazgá válni. Pál rendkívül határozattan és egyértelműen állítja ezt.

Sajnos vannak olyanok, akik azt hirdetik, hogy most a kegyelmi korszakban vagyunk, és ha valaki nem fogadja el Isten kegyelmét most, itt a Földön, akkor majd biztos egy másik időkorszakban lesz üdvössége, és akkor majd gyakorlatilag mindenkinek üdvössége lesz, mert Isten akarata mindenféleképpen beteljesedik, hiszen Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön. Értitek, hogy ez mennyire nem igaz? Vannak dolgok, amikről az ember másképpen gondolkodik, mint Isten. Rengeteg ilyen dolog van. A mi dolgunk az, hogy minél inkább az elménket, a gondolkozásunkat összhangba hozzuk azzal, ahogy Isten gondolkodik a világról, rólunk, meg más emberekről. Az elsők között kellene lennie, hogy a gondolkozásunkban Őhöz idomuljunk.

Tudjuk azt, hogy a dolgoknak van ellentéte. Ha szavakat vagy kifejezéseket sorolok, akkor biztosan tudjátok, hogy mi az ellentéte. Ha például azt mondom, hogy ítélet, akkor annak mi a másik irányú, ellentétes oldalú ellentéte? A kegyelem, vagy az irgalmasság. A sötétségnek mi az ellentétes oldala? A világosság, a fény. A büszkeségnek mi az ellentétes oldala? Az alázat. Nagyon jól tudjátok. A szeretetnek mi az ellentétes oldala? A gyűlölet, az önzőség. A bűnnek mi az ellentétes oldala? A megigazulás. Ugyanilyen határozottan tudnod kellene, hogy a bűn ellentéte az igazság és a megigazulás, mint ahogy tudod, hogy a sötétség ellentéte a világosság. Tisztában kell lenned ezzel! Azt is tudnod kell, hogy Isten bűnellenes és ezért én is. Javaslom neked, hogy te is legyél bűnellenes! Azt is javaslom, hogy úgy foglalkozz a bűnnel, ahogy Isten foglalkozott vele. Isten odaszegezte az ellened szóló büntetést, a kézírást a keresztfára Jézus Krisztussal együtt. Halleluja!

A megigazulásnak egyik szinonim kifejezése az *elfogadott*. Tehát egy másik szó, amivel kifejezhetjük a megigazulást, az elfogadott. Az Egyszerű Fordítású Biblia (EFO) nagyon sokszor az elfogadottságot ír a megigazulás helyett. Nagyon mélyen a vallásos tudatba ágyazódott gondolkozásmód az, ha valaki azt mondja, hogy jót kell tennem ahhoz, hogy Isten elfogadjon engem. Ez amiatt van, mert az elmúlt évszázadok, mondhatom évezredeknek során olyan tanítások sorozata hangzott el, amelyek az ószövetségi tanításokból fakadtak. Ilyen például az, hogy ha jót teszek, Isten elfogad, ha rosszat teszek, elutasít. Ez nem az Evangélium! Ez egy hamis Evangélium! Ez egy ószövetségi hitminta! Isten nem az alapján fogad el téged, hogy mit tettél, vagy nem tettél, hanem az alapján, hogy elfogadtad-e Jézust. Ha elfogadtad Jézus munkáját, amit Ő bevégezett érted, akkor belekeresztelkedtél Jézus Krisztusba, Krisztus Testét alkotod, és minden a tiéd. Amint Ő van, úgy vagy te is ezen a földön! Gondolkodjunk el ezen! Nem tudjuk ezt másképp birtokba venni, csak ha ezen elmélkedünk, ha forgatjuk ezt magunkban, és elgondolkodunk azon, hogyan is van Jézus a Mennyben? Mit csinál Ő ott? Milyen lelkiállapotban van? Milyen tulajdonságokkal van? Az Atya hogy néz rá? Mit mondott az Atya Jézusról, amikor Jézus még nem is csinált semmit, amikor még a szolgálatát is éppen csak elkezdte volna? Íme, az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm! Nem tett semmi jót akkor még! Megdöbbenő lehet az, amikor ráébredsz arra, hogy Isten ezt mondja rólad is. Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm! Ilyenkor megszólal az agyunk, hogy én nem is csináltam olyan jó dolgokat! Nem azért vagy az Ő szerelmes fia, mert olyan jó dolgokat csináltál, hanem azért, mert Jézus azt megcsinálta helyetted, érted, és te Őbelé kerültél, és ezért így tekint rád. Te Őbenne vagy! Isten neked tulajdonította azt az igazságot, amiben Jézus megállt. Ez fel kell, hogy szabadítson téged! Ez hálaóra kell, hogy gerjessen! Ennek hálaadást kell kihoznia belőled: Köszönöm, Uram! Miért vagy hozzám ilyen jó? Miért áldottál engem meg ennyire?

Amikor ez a mentalitás árad belőlünk a hétköznapjainkban, amikor ez a mentalitás, ez a gondolkozásmód uralkodik felettünk, akkor nem akarunk már megfelelni mindenféle elvárásnak. Nem akarunk már megfelelni mindenféle gyülekezeti, pásztori, vallásos, tradíciós, bármiféle nyomásnak, vagy elvárásnak. Egyedül Istennek akarunk megfelelni. Ő gyönyörködik benned! Légy szíves, vedd le azt a szemüveget, amivel magadat nézed! Persze akkor, amikor jó dolgokat csinálok, akkor gyönyörködik bennem, amikor meg rossz dolgokat csinálok, akkor meg Isten mérgesen néz rám! Isten nem így néz rád. Meg kell látnod és meg kell tanulnod azt, hogy Isten hogyan néz rád! Ez téged fel fog szabadítani a hitedben. Amikor ezt igazán a magadévá teszed, akkor nem fogod magad egy kicsi földigilisztának érezni, amikor imában a mennyei trónterembe lépsz, és nem fogod hitetlenkedve azt gondolni, hogy jaj, de jó lenne, ha ezt megkapnám! Épp ellenkezőleg. Úgy állsz majd az Atya elé, hogy: Atyám, tudom, hogy szeretsz engem! Köszönöm Neked, hogy szeretsz engem és tudom, hogy mindent megadsz nekem, ezért nagy bátorsággal járulok a Te kegyelemmel teljes királyi trónod elé!

Hogyan lehet teljes és nagy bátorsággal Isten elé járulni, ha az embernek büntudata van? Hogyan lehet oda járulni, ha az ember kárhoztatja magát? Sehogy! Csodálkozol, hogy miért nem erőteljes az imádságod? Miért nem jön válasz az imára? Miért nem történik meg ez, miért nem történik meg az? Tudod nagyon-nagyon sok betegségnek, fájdalomnak, rossz lelkiállapotnak a gyökere abból fakad, hogy az emberek nem tudják, vagy nem értik, hogy Isten elfogadta őket. Elfogadta őket! Nem azt mondom, hogy Isten táncot jár örömeiben azzal kapcsolatban, hogy neked milyen rossz cselekedeteid és szokásaid vannak. Nem erről beszéltem! A szellemed újjászületett, a lelked formálása, az elméd megújítása viszont egy élethosszig tartó „megváltási” folyamat. Egy életen át foglalkoznunk kell majd a gondolkodásunk és az érzelmeink megújításával. Ha Isten csak az alapján szeretne és fogadna el, hogy mennyire vagyunk a lelkünkben, a cselekedeteinkben jók és helyesek, akkor soha nem lennénk elfogadhatók számára. Soha! Soha nem érheted el azt a mércét, hogy elegendő legyen Istennek, mert olyan nagyon-nagyon magasan van a lécz, hogy az ember számára önerőből elérhetetlen.

Nézzük a Tízparancsolatot! Mindenki tudja sorolni, ugye? Aztán ott van még mellette a zsidó parancsolatok sokasága, a keresztény szabályok, törvények és mindenféle egyéb szabály, amit mi hoztunk az elmúlt évszázadokban, amelyek mind-mind kárhozat alá helyeznek minket. Nem ez az alapja annak, ahogy Istenhez közelítünk! A törvények, a parancsolatok nem csak az isteni mércét, szentséget, és tökéletességet mutatták meg, hanem elsősorban azt, hogy az emberek mennyire reménytelenül elveszettek és bűnösök. Az a szabály rendszer, vagy törvény rendszer, amit a zsidók kaptak az ószövetségben, nem azért adatott nekik, hogy általa ők tökéletességre jussanak. Természetesen a törvény valamilyen módon és valamilyen mértékben korlátozta azt a bűncunamit, ami előzőlötté volna újra a földet. Bizonyos fajta mércét fölállított, de nem tudta az ember beteljesíteni. Erre jön Jézus a kegyelem üzenetével és azt mondja, hogy ez a mérce valahol ott volt nagyon magasan, elérhetetlen helyzetben, én pedig még magasabbra emelem! Na, próbálkozzál, kedves gyermek! Azt mondta az Ószövetségben, hogy a felebarátod házastársát ne kívánd! Mert ha kívánod, ejnye-bejnye, halál fia vagy! Jézus mit mondott? Ha csak a kívánság szemével rá tekintettél, ha a gondolat felmerült benned, már el vagy ítélve. Hoppá! Meg kell látnod, hogy a törvény és a parancsolat elítél, kárhozat alá helyez! Nem vagy képes betölteni a törvényt! Gyakorlatilag rá vagyunk szorulva Isten kegyelmére. Nem megy nélküle! Nem tudunk semmit sem tenni nélküle! Segítségre van szükségünk! Ezt a segítséget maga Isten adta meg nekünk. Ő maga jött segítségül a számunkra, mert tudta, hogy mi képtelenek vagyunk erre. Olvassuk Isten Igéjét verstől az Egyszerű Fordítás szerint. Figyeljete jó!

Galata 2,16. Egyszerű fordítás

16. Jól tudjuk, hogy az ember nem a Törvény szerinti tettei alapján válik Isten számára elfogadhatóvá. Isten egyedül a Jézus Krisztusban való hit által fogad el bennünket! Mi ugyanis azért hittünk a Krisztus Jézusban, hogy Isten számára elfogadhatóvá váljunk. Isten pedig azért fogadott el bennünket, mert hittünk Krisztusban, s nem a Törvény szerinti tettek alapján. Ezek által ugyanis soha senki sem válhat Isten számára elfogadhatóvá.

Úgy is mondhatnánk, hogy bármit teszel, bármit csinálsz, önmagában csak a cselekedet a szíved nélkül, a hozzáállásod nélkül, a teljes valód nélkül semmit nem jelent Istennek. Semmit nem jelent! Döbbenet! Az Ószövetség Igéje még azt is ki meri jelenteni, hogy a cselekedeteink, az önös, önigazult, az „én tettem valamit”, „én megdolgozok érte” típusú cselekedetek olyanok Őelőtte, mint a szennyes ruha. Egy másik igehelyen pedig azt mondja, hogy ezek bűz az Ő orrában! Érted ezt? Felmerülhet az a kérdés, hogy akkor nem is kellene jó cselekedetek? Ne csináljunk jó dolgokat? Dehogynem! Csak a nagy kérdés az, hogy miért? Ez a kedvenc kérdésem annak ellenére, hogy emberek milliói nem szeretik. Természetesen a „miértekre” van jó válasz, de tényleg fontos, hogy jó válasznak kell lennie arra, hogy mit

miért teszel. Mért teszed azt, amit teszel? Megfelelési kényszerből? Azért, mert muszáj? Törvénytudatból? Kényszerből, elvárásból vagy törlesztésből? Miért teszed? Miért vagy itt a mai vasárnapi alkalmon? Ilyen egyszerű kérdéseket fel kell tennie az embernek. Én úgy hiszem, hogy jó kérdésekre lehet jó válaszokat adni, és arra készítetlek benneteket, hogy gondolkozzatok el ezen. Miért vagy ma itt? Azért, mert megszoktad? Vagy talán azért, nehogy valaki észrevegye, hogy nem jöttél el és megkérdezze, hogy miért nem vagy itt? Ez nem a megfelelő mentalitás! Nem a megfelelő hozzáállás! A jó válasz az, hogy azért, mert szereted az Urat! Ha nem így van, akkor a szívedben változásra van szükség. Döbbenet, hogy Isten olyan hűséges, olyan hosszútűró, hogy évekig csinálhatjuk rosszul a dolgokat, vallásos, rossz, megszokott kötöttségekben, és Ő mégis szeret, Ő mégis türelmes velünk, és mégis jóságos hozzánk. Halleluja!

Mondd ki hangosan, hogy elfogadott vagyok! Isten elfogadott engem! Úgy jövök Őhöz, ahogy vagyok! Nem csak akkor kell így Őhöz menni, amikor az ember a világból érkezik, hanem utána is. Az emberek között van egy teljesítményelvárás, hogy ha valaki már évek óta keresztény, akkor már igazán illő lenne, ha meg is látszódná rajta. Eszembe jutott egy vicc ezzel kapcsolatban. Két keresztény beszélget. Azt mondja az egyik a másiknak, hogy „Képzeld, én már húsz éve az Úrban vagyok”. Erre a másik legyint egyet és azt feleli: „Ugyan kedvesem, tízet simán letagadhatasz!” Az csak természetes, hogy az ember előrefelé megy a keresztény életében, fejlődik, növekszik a kijelentésekben, a bizonyásaiban. Tehát haladunk előre mindannyian. Van, aki nagyon hirtelen, nagyon látványosan fejlődik, van, aki kevésbé, lassabban, de mind előre haladunk. Helytelen az, ha egymást méricskéljük aszerint, hogy ki hol tart! Inkább ismerjük el egymást, ismerjük el egymás haladását és eszerint nézzük azt, hogy ki hol tart! Ha meg nem ott tart, ahol kéne, akkor ugye vagy jót mondjunk, vagy semmit. Ha segíteni akarsz valakinek, hogy ébredjen már rá, hogy nem megfelelő az életvitele, hogy méltatlan a cselekedete, a gondolkozásmódja, a szavai ahhoz, hogy Krisztusban hívő embernek neveztesse – mert vannak ilyen keresztények –, akkor a szelídség szellemével igazítsd ki, nem pedig ítélkezően. Kegyelemmel teljesen igazítsd ki és bátorítsd az illetőt. Mondd neki azt, hogy figyelj, te sokkal többet tudsz saját magadból kihozni mind ez a hitvány élet, amit élsz! Bocsnat az erős kifejezésért. Mindannyian képesek vagyunk arra, hogy megváltozzunk, mert Isten tett minket alkalmassá arra, hogy a szentek örökségében részt vegyünk. Ő tett minket alkalmassá! Nincs arra alkalmatlan ember! Úgy is mondhatnánk, hogy ha alkalmatlannak érzed magad, akkor vagy jó állapotban. Ő tett téged alkalmassá! Amikor te nagyon alkalmasnak gondolod magad, és azt mondod, hogy én ezt teszem, meg én úgy teszem, vagy én ilyen jó vagyok, meg olyan jó vagyok, itt vagyok minden vasárnap, és még szolgálok is, akkor az ember elkezd magára fölhúzni az önigazultságot, és eltelhet magával. Ekkor megjelenik a büszkeség meg a kevélység, és akkor hirtelen feleszmélsz, hogy hoppá! Olvasom tovább az Igét.

Galata 2,17–21. Egyszerű fordítás

17. Mi zsidók azért jöttünk Krisztushoz, hogy Isten számára elfogadhatók legyünk. Ekkor ismertük fel, hogy mi is bűnösök vagyunk. Talán ez azt jelenti, hogy Krisztus tesz minket bűnössé? Semmi esetre sem!

18. Hiszen ha újból felvenném magamra azt a köteléket, amelyet egyszer már levetettem, akkor lennék csak igazán törvényszegő!

19. Maga a Törvény vetett véget annak az életnek, amelyet a Törvény uralma alatt éltem. Meghaltam a Törvény számára, hogy attól kezdve Istennek éljek.

20. Krisztussal együtt engem is keresztre feszítettek, és meghaltam, s így ettől kezdve már nem a saját régi életemet élem, hanem Krisztus él bennem! Ezt az életet, amelyet most testben élek, az Isten Fiába vetett hit által élem, aki annyira szeretett engem, hogy önmagát áldozatul adta értem.

21. Mindazt, amit Isten kegyelemből ajándékozott nekünk, nem akarom hiábavalóvá tenni! Hiszen, ha a Törvény megtartása tenne elfogadhatóvá Isten előtt, akkor Krisztus halála értelmetlen és fölösleges lett volna.

Ha bármit kaphatnál az alapján, hogy te mit teszel, akkor Krisztus halála fölösleges lett volna. Az ószövetség teljesítményalapú szövetség volt, ha valami jót tettél, akkor kaptál érte valami jutalmat. Ha viszont valamit rosszul tettél, akkor büntetést kaptál érte. Mivel csak idő kérdése volt, hogy az emberek valami rosszat is fognak tenni, ezért állatoknak a vérét kellett kiontani engesztelésül a bűnökért. A bárány, a galamb vagy más állat volt a zsidók bűnért való áldozata. Isten már akkor tudta, hogy az embernek szüksége van erre, és többek között ezért is voltak az áldozatok, a vérontás.

Nem sok lelki vagy érzelmi fájdalom nagyobb annál, mint amikor valaki elutasított helyzetben van. Amikor valaki azzal szembesül, hogy nem fogadják el, hogy kikoszorúzzák vagy kitalálják, nagyon fájdalmas tud lenni! De amikor az ember tudja, hogy elfogadott, amikor tudja, hogy otthon van valakinek a jelenlétében, amikor valaki biztos abban, hogy a jelenléte élvezetes a másik személy számára és a másik a bizalmába fogadta, akkor az önbizalommal tölti el. Az elfogadottság egy nagyobb rendű bizalommal párosul. A megigazultságtudat egy nagyobb rendű és nagyobb mértékű bizalommal, mondhatni úgy is, hogy hittel párosul Isten előtt. Mert tudod, hogy elfogadott vagy. Annak ellenére, hogy az elmúlt években hibáztál és például, nem olvastad annyit a Bibliádat, amennyit kellett volna, nem imádkoztál annyit, amennyit kellett volna, nem voltál ott minden alkalmon, ahogy kellett volna. De ez a „kellett volna” egy olyan törvényből fakadó kijelentés, ami nincs így az Igében, hogy neked mit kell, vagy mit nem kell tenned. Kövesd a Szellemet! Persze, amikor a szívedben tudod azt, hogy mit kell tenned, akkor azt ne írd felül, hanem tedd meg! Mert a törvény a szívedben, a szellemedben van, és onnan belülről vezet. Ez a különbség, hogy egy kívül levő kőtáblán, papíron, vagy gyülekezeti elvárás listán vannak, amiknek én meg akarok felelni, vagy pedig annak, ami belül van? Ez itt a kérdés.

Mint egy szerelmes fiú, aki udvarolt valakinek, vagy inkább próbált udvarolni, de nem volt bátorsága megszólítani a lányt, akibe fülíg szerelmes. De megtudja valakitől, hogy ez a vonzalom megvan a lány részéről is, akkor a fiú már önbizalommal megy oda hozzá udvarolni. Mint amikor nem tudom, hogy vajon mit fog tenni, mit fog mondani, elutasít, nem utasít el, kikoszorú, vagy nem? De amikor tudom, hogy én is kedves vagyok neki, nem csak ő kedves nekem, akkor ez bátorsággal tölt el. Ugyanígy kellene lennünk a szerelmes Atyánkkal. Én tudom, hogy én jó vagyok nála, én tudom azt, hogy bejövök neki. Tudom, hogy örömet leli bennem és szeret engem. Nem azért, mert olyan szuper vagyok, vagy intelligens, vagy okos, vagy szép, hanem ez fakad az Igéből, és én azt hiszem el, amit az Ige mond, nem azt, amit érzek, vagy amit mások mondanak. Isten szeret téged, akkor is, ha hibázol. Nem vet el téged, nem utasít el és nem dob a külső sötétségre akkor sem, ha hibázol. Mondok egy megdöbbentő dolgot: akkor sem, ha szándékosan hibázol! Ha újjászületett vagy, Őhöz tartozol, megigazultál! Rossz dolgot csinálsz, ha szándékosan mérsz ellene és ez nem jó dolgot hoz feléd. De gondolj a tékozló fiúra, véletlenül hagyta ott az atyai házat? Nem, szándékosan! Szándékosan hibázott! Hogy várta az Atya háza? Leste kutatva, epedve. Ő fiú volt, nem egy szolga, nem egy idegen. Az Atya ilyen velünk. Ő türelmes, és ha az ember olyan ostoba, hogy szándékosan, tudatosan nem engedelmeskedik, Isten akkor is hűséges. Ha mi hűtlenek leszünk, Ő akkor is hűséges! Az a legcsodálatosabb Istenben, hogy Ő nem változik meg ebben. Bármilyen eszmék, bármilyen ideológiák, bármilyen izmusok jönnek, Ő nem változik meg. Ő szeret téged és szeret minket. A 2Korinthus 5-re lapozzatok, a 17-es verset olvasom.

2Korinthus 5,17–21.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Erről az Igéről egy évet lehetne prédikálni. Egyébként erről az üzenetről, amiről most beszélek, Pál ír hosszan. De tényleg, arról gondolkoztam, ha valaki kiadná nekem parancsba, hogy egész évben erről kell beszélnem, lenne mit, bőven, heti hét alkalommal. Mert ez az Evangélium lényege, a központi üzenete, a megigazulás. Mindez pedig Istentől van, mondja itt a 18-as vers.

18. Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát;

Isten megbékélt veled. Ezt nem vonja vissza.

19. Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek Igéjét.

Figyelj! A világot! Nem a keresztényeket, nem az újjászületetteket, hanem a világot Krisztusban megbékéltette magával. Fel tudjuk ezt fogni? Isten nem haragszik a világra. Döbbenet! Hallhatjuk emberektől: de eljön Isten ítélete, mert ez a Covid is Isten ítélete, mert Isten nem tudja elnézni ezt a bűnt, amit az emberek csinálnak! Az Ige nem ezt írja! Az Ige azt írja, hogy Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket és ránk bízta a békéltetés Igéjét. Azt kell nekünk tennünk, hogy elmegyünk a szomszédba, a munkahelyre, a buszon, és mindenhol evangelizálunk, és ezt kell hirdetnünk, hogy Isten megbékélt veled! Isten megbékélt már veled, nem haragszik rád, gyere Óhózzá, mert Isten ezt odaadta már neked, de ha te nem fogadod el, nem válik érvényessé az életedben és mász a pokolba. Nem kell érte semmit tenned, csak el kell fogadnod! Te is csak ennyit tettél, elfogadtad Jézust, újjászülettél, megvallottad Őt uradnak és pont. Ennyire egyszerű! Ez túl könnyű, hogy igaz legyen, de mégis igaz. Ennek ellenére sok gyülekezet csak a törvényt hirdeti, valaki csak a kegyelmet hirdeti, hogy nem kell csinálni semmit, valaki a kettő keverékét hirdeti. Hol az igazság?

20. Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel.

Miért? Mert Isten már megbékélt veled, megbékült a világgal, te is békülj meg Istennel! A következő a számomra az egyik leghatalmasabb igevers a levelekben:

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Azért, hogy mi Isten igazságává legyünk Őbenne! Hatalmas igevers! Ugyanez az igevers az Egyszerű fordítás szerint így hangzik:

2Korinthus 5,21. Egyszerű fordítás

21. Krisztus sohasem vétkezett, de Isten őt bűnért való áldozattá tette. Azért történt ez, hogy mi pedig Krisztus áldozata által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.

Ha nem érted, akkor gondolkodj ezen, elmélkedj rajta, forgasd ezt magadban! Ott van az Igében, hogy a hit hallásból van, a hallás Isten Igéje által, de önmagában az, hogy hit ébred a szívedben valamivel kapcsolatban, ne értsétek félre, de sokszor nem elegendő. Mert annak a hitnek élővé kell válnia. Az élő hitnek milyen tulajdonságai vannak? Vannak hozzá rendelt cselekedetei. Itt jön be a képbe az, hogy most akkor cselekszünk, vagy nem cselekszünk? Miért cselekszünk? Pál apostol mit mondott? Azért szóltam, mert hittem. Hiszünk mi is és azért szólunk. Mivelhogy hiszek, azért cselekszem helyesen. Nem azt kapod, amit megérdemelsz, hanem sokkal jobbat. Sokkal többet! Nem úgy bánik Isten velünk, ahogy megérdemeljük, vagy rászorgálnánk, mert ha úgy bánna velünk, akkor nagyon nagy bajban lennénk. Lehet, hogy úgy gondolod, hogy igazából te nem csináltál soha semmi rosszat, nem öltél embert. Nekem mondták már ezt emberek. Igazi öngazult kifejezések ezek, hogy én igazából elég jó vagyok. Nem követtem el nagy bűnöket. Nem loptam meg senkit, nem sikkasztottam, nem csaltam, ezt tettem, meg azt tettem. Azt gondolják, hogy ez elegendő. Azt gondolják, hogy ez elfogadhatóvá teszi őket Isten előtt. De ez kevés! Hadd mondjam el, hogy bármit teszel, bármit csinálsz, ha a következő kétszáz évet itt éled a földön és cselekszed a jót,

az is kevés. Isten tudta ezt és tudja ezt most is! Ezért inkább odaadta neked ajándékba, neked el kell fogadnod, hinned kell benne! Ez a kegyelem öröme. Ez az Evangélium, hogy nem érdemled meg, de mégis megkapod.

Annyira szeretjük magunkat mások fölé helyezni, hogy én megérdemlem, de a másik nem érdemli meg, ő miért kapta meg? Én jobb vagyok, mint a másik. Szeretjük magunkat összehasonlítani másokkal. Én mégsem úgy viselkedek, mint ő! Történt már ilyen veled? Én többet érdemlek, én jobb vagyok, nekem jobbak a cselekedeteim! Lehet, hogy így van, sőt nagyon sok esetben, amikor ez a gondolat felmerül benned, akkor ez valóban, ténylegesen így van, de Isten előtt nem ez határoz meg téged, hanem az, amit Ő tett érted és benned. Minden olyan erőfeszítés és motiváció, ami abból fakad, hogy teszek valamit Istenért, teszek valamit Istennek és ezért Ő majd ad nekem valamit, ez téves. Mert ha Ő így adna neked valamit, az nem kegyelemből lenne, hanem fizetség gyanánt. Ha elmész egy céghez és ott dolgozol a szerződésed alapján, akkor a fizetésed kegyelemből kapod? Nem, a fizetés az fizetés, megdolgoztál érte.

Istennél nem lehet megdolgozni dolgokért. Istennek vannak szellemi törvényei, amiket Ő hozott és Ő alkotott és azt akarja, hogy te ez alapján éld az életedet, hogy ezeknek az eredményeképpen megnyilvánuljon az Ő áldása a te életedben. De Istentől kiereszkolni valamit, vagy zsarolni Őt valamivel nem lehet. Volt, aki azt mondta, sőt le is írta, hogy ő nem érti, hogy miért nem gyógyult meg, hisz minden alkalmon ott van. Önmagában az, hogy minden alkalmon ott van valaki és ezért várja a gyógyulást, nem egy jó mentalitás, nem egy jó hozzáállás. Az egy jó hozzáállás, hogy bármi történjen is az életedben, még ha meg sem gyógyulok, akkor is ott vagyok minden alkalmon. Miért teszed? Miért teszem én? Jól viselkedtem, imádkoztam, szeretetben járok, engedelmeskedtem, ezért engem Isten elfogad. Ez nem jó hozzáállás. Ez vagy öngazultságot fog okozni vagy pedig büntudatot. Sokszor mind a kettőt.

A Róma 8,1-et úgy olvasom, ahogy az eredeti görögben van.

Róma 8,1. Eredeti görög

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak.

A King James változatban, a Károliban és sok angol nyelvű fordításban, hozzátűztek egy feltételt a fordítók, mert nem hitték el, hogy ez így igaz, mégpedig azt, hogy nincs kárhoztatásod, nincs ítélet rád, nem jön rád semmiféle vádlás, ha Szellem szerint jársz és nem testben. Mert ha test szerint jársz, érzékek szerint, akkor azért ott van a vádlás. Így van a mi Károli fordításunkban is.

Róma 8,1.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

Megmutatjuk nektek most az eredeti görögöt is. Megnéztem az eredeti görög szavakat, kigyűjtöttem ezeknek az elsődleges jelentését. A szavakat egymásután fölolvastam. Nem értelmes fordítás, csak felsorolás, így hangzanak: semmi, következtetésképpen, most, elítélés, levőknek, -ban, Krisztus Jézus. Ha ezt magyarosítani akarnánk, szeretnénk lefordítani, akkor valahogy szó szerinti fordításban az elsődleges jelentése azt mondaná: Következtetésképpen, nincs most semmi elítélése azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak. Következtetésképpen. Ha valamire azt mondjuk, hogy következtetésképpen, akkor kell valaminek előtte lennie. Mert mire mondom azt, hogy következtetésképpen? Például, azt mondom, hogy következtetésképpen itt meleg van, ebben a helységben, akkor az azért van, mert előtte be lett kapcsolva a fűtés. Következtetésképpen meleg van. Mit mond itt az előtte levő igevers? A Római levél 7. fejezet utolsó igeversét olvasom, de érdemes az előtte levő nyolc-tíz igeverset elolvasni, ahol Pál apostol vívódik és beszél arról, hogy belső ember, külső ember, az elme, meg a szív indítéka, tudata, szóval harcol. Ott van benne egy vívódás, ahol azt mondja a 25-es vers.

Róma 7,25.

25. Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmém-mel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgállok.

Ezt nagyon sokáig nem értettem. Pál apostol a bűn törvényének szolgál? Miről beszél? Mi az, hogy a bűn törvényének szolgállok? Természetesen nem úgy beszél erről, hogy a bűn szolgálja vagyok és állandóan bünt követek el, hanem azt mondja ezzel, hogy ki van téve annak, hogy ő is bünt kövessen el, hogy nem tudja a mózesi törvényeket és szabályokat betartani. Következésképpen – folytatja – nincsen semmi kárhoztatásom Krisztusban. Annak ellenére, hogy bűnöket követek el, semmi kárhoztatásom nincsen Krisztusban. Semmi ítélet vagy vád nincsen ellenem, mert Krisztus Jézusban vagyok. Nem azért, mert jókat csinállok, nem azért, mert törekszem arra, hogy jó legyek, hanem azért, mert Krisztusban vagyok. Ez az Ő érdeme, nem az enyém.

Amikor erről kijelentésed és megértésed van, akkor megértetted az Evangélium lényegét és a megigazulást. Ez a megigazulás lényege! Nincs kárhoztatásod!

Beszéljünk arról, amit az Ige mond. Ha a szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van Istenhez, mondja ezt az 1János 3,21. igevers. Amikor valamit elrontasz, eltévesztesz, hibát követsz el, célt tévesztesz, akkor ott van a vádlás a lelkedben, de leginkább az elmédben, hogy elrontottad. Mit kell tenned ebben a helyzetben? Köszönöm, Uram, hogy a szellememben és a veled való kapcsolatban nincs kárhoztatásom, én sem kárhoztatom magam. Elismerem, hogy hibáztam, elfordulok attól és elkezdem tenni a helyes, jó dolgot. De nem kárhoztatom magam, mint egy bűnös ember. Ez az „én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem és bűnös vagyok, és nem vagyok méltó, hogy a hajlékomba jöjjenek” – ez nem egy újszövetségi imádság! Ez annak a tudatát erősíti, hogy én méltatlan vagyok. Ahogyan Isten nem kárhoztatja Jézust semmiért sem, ugyanúgy téged sem kárhoztat semmiért, mert Őbenne vagy. Most gondolj arra, hogy mit hibáztál tegnap, ma reggel, vagy a múlt héten. Ha valaki nem csinált már hónapok óta semmi rosszat, akkor gondoljon arra, amit öt évvel ezelőtt csinált. Képzeld, Isten nem kárhoztat miatta!

Vádol az a dolog ott bent? Azt mondja a Zsidókhöz írt levél 9,14, hogy Isten megtisztította a lelkiismeretünket a holt cselekedetektől. Mi a lelkiismeretünk holt cselekedete? Az önvád, a lelkiismeretfurdalás, a vádlás, a kárhoztatás. Isten Jézus vére által megmosott minket ebből. Ha úgy gondolod, és úgy érzed, hogy hibáztál, akkor térjél meg! A megtérés keresztényeknek szól. Azoknak a keresztényeknek szól, akik újjászülettek Krisztusban, nekik kell megváltoztatni az útjaikat, a gondolataikat, a hozzáállásukat és a cselekedeteiket. A világban lévő embereknek azt szokták mondani, hogy gyere és térjél meg Jézushoz! Nem szeretem ezt a kifejezést, mert a megtérés nem ezt jelenti, mert a világban levő embereknek nincs meg a képessége arra, hogy megtérjenek. A megtérés azt jelenti, hogy megváltoztatom a dolgokat, az irányt, amin haladsz. De az embernek nem erre van szüksége, hanem hogy új teremtés legyen a szellemében, hogy újjászülessen. Amikor újjászülettél, akkor már megvan benned a képesség, az erő arra, hogy megtérjél, hogy megváltoztasd az útjaidat. Mert Ő segít neked ebben. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy nem miattad van ez, hanem érted. Nem te dolgoztál meg ezért, hanem Jézus. Nem azért kapod ezt, mert megérdemled, hanem azért, mert Jézus megérdemli. Óáltala vagy te méltó. Ő tett téged méltóvá. Dicsőség ezért Neki! Dicsőség Istennek!

Valamikor folytatjuk! Hiszem, hogy segített ez nektek és segített azoknak, akik az interneten keresztül hallgattak minket. Nagyon sok aspektusa van ennek, nagyon sok irányból meg lehet ezt a témát közelíteni. Rendkívül összetett dolog, ugyanakkor valahol meg rendkívül egyszerű is. Nem kell ezt túlbonyolítani, nem kell ezt túlmisztifikálni. Az a helyzet, hogy sok ember, aki nem tudott olvasni, nem volt lehetősége a Biblia tanulmányozására úgy, ahogy nekünk van, megértette ezt, mert megértette Isten természetét. Az elmúlt kétezer év legnagyobb egyházszakadása, bő ötszáz évvel ezelőtt, ezen tantétel miatt történt. A megigazulásról szóló tanítás miatt. Az akkori történelmi egyházban, a katolicizmusban nem ezt hirdették,

és jött Luther, Isten embere, aki nem volt tökéletes és listát tudnék sorolni, hogy mennyi mindent nem jól gondolt és nem jól csinált, de Isten akarata szerint a megigazulásban kompromisszumot nem kötve kiállt Isten igazsága mellett. Ez egy egyházszakadást hozott. Tehát senki ne mondja azt, hogy minden szakadás rossz, mert ez egy jó dolog volt! Nem a szakadásért beszélek erről és nem arról, hogy nekünk viszálykodni kell, hanem arról beszélek, hogy nem kötünk kompromisszumot. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy bármilyen módon az igazság helyére féligazságok és hazugságok belépjenek. Ámen! Dicsőség Istennek!

Atyánk, odaszánjuk Neked magunkat, az értelmünket, a szívünket, a lelkünket, mindenünket, a Te Igéd hallására, befogadására. Te vagy az, aki alkalmassá tettél bennünket az örökségünk elfogadására Jézus Krisztusban. Azért imádkozunk, hogy a Szent Szellem által adj nekünk valóságos kijelentést, bölcsességet ezekről a dolgokról, amiket ma hallhattunk Tőled, a Te Igédből. Ez az, ami élet a mi számunkra, ez az, ami világosság a számunkra, ez az, ami felemel bennünket, a Te nagy kegyelmed, a Te nagy irgalmad, a Te nagy jóságod által. Köszönjük, hogy elfogadottak vagyunk! Köszönjük, hogy szeretsz bennünket! Mi is szeretünk Téged! Kívánjuk, Atyánk, azt, hogy megerősödjék ennek a kijelentésében, a cselekedeteinkben, a hétköznapi életünkben, a gondolkodásmódjainkban, mindenben hozzád igazodva, úgy tekinthess ránk, hogy örömed legyen bennünk, mert mi hitben járunk előtted. Köszönjük Neked, Atyánk, hogy a Te örömed megnyilvánul felettünk, hogy a Te áldásaidban járhatunk, mert a Te kegyelmed örökkévaló, Jézus nevében. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**